

[Hartvig Frisch.]

borgerne maatte lettes for Byrder, hvorimod denne Foranstaltning blot forøgede Byrderne for dem. Forholdet er i Virkeligheden slet ikke det. Men lad mig gaa ind paa det ærede Medlems Betragtning af disse ærede Medborgere, som kalder sig Skatteborgere, et Navn, som i ethvert almindeligt Menneskes Øren lyder hæsligt, som om det var en særlig fremragende Egenskab, at man betalte Skat, saa at man kunde slaa sig for sit Bryst i den Anledning.

Hvordan er saa Forholdet med Hensyn til de Skatter, vi har? Hvilke er de tungeste, Statskatterne eller Kommuneskatterne? Enhver Skatteborger vil være klar over, at det er Kommuneskatterne, der er de tungeste.

Vi staar her overfor et Lovforslag, som gaar ud paa fra Statens Side at træde hjælpende til overfor en Række Kommuner og gaar ud paa at yde et Tilskud — for at nævne ogsaa den Del af Forslaget, § 8, som drejer sig om Tilskud til Ryde Aas Pumpelag —, et Tilskud, som vil betyde umaadelig meget for selve Kommunen og for de omliggende Kommuner, fordi Tilskuddet faktisk vil lette de paagældende Skatteydere i disse Kommuner. Naar man gaar ind paa denne Tankegang, at det gælder om at lette Skattebyrderne, hvad er da det klogeste: at gøre som Venstreministeriet gjorde, nemlig simpelt hen give noget til de store Formueejere, eller at sige som saa: Alle dem, der faktisk paa forskellig Maade er vanskeligt stillet, vil Staten hjælpe ved en saadan Lov som denne? En Hjælp som denne sidste vil jo netop være en indirekte Skattelettelse, for det er ganske klart, at alle de Kommuner, som er tynget af de Vanskeligheder, vi her beskæftiger os med, vil komme til at mærke Vanskelighederne i Form af høje Skattebyrder.

Jeg synes altsaa, at selv om man følger det ærede Medlems Tankegang, maa man sige, at er der noget Lovforslag, hvorom man kan sige, det tager dette Hensyn, er det dette. For dette at give i Grams, saa man slet ikke sondrer mellem dem, der trænger, og dem, der ikke trænger, vil ogsaa ud fra det ærede Medlems Tankegang være meningsløst. Skal der lattes Skattebyrder, skal de lattes efter et vist Hensyn til, hvor de er tungest.

Saa vil jeg endelig gøre endnu en Bemærkning. Der blev jo sagt saa mange smukke Ord om dette Gavebord. Man ser

jo saa tidt ved Juletræet, at der er nogle Børn, der har det saadan, naar de faar Gaver, at de kan slet ikke være glade ved de Ting, de faar, hvis andre ogsaa faar noget; saa gaar hele Fornøjelsen for dem. Jeg vil da sige — det vil jeg sige i Relation til, at det af Regeringen er sagt, at dette Lovforslag er en Enhed —, at vi fra Lolland-Falster — jeg taler her paa denne Befolknings Vegne — har det ikke saadan, at hele Fornøjelsen gaar for os, fordi der er andre, der ogsaa faar noget. Naar der stilles saadanne Midler til Raadighed, naar vi, som det ærede Medlem Hr. Krag siger, staar overfor et Gavebord, spoleser Fornøjelsen ikke for os ved, at andre ogsaa faar noget; vi har ikke den Griskhed i vor Natur. Vi takker for det, der er stillet Forslag om, og jeg vil dermed endnu en Gang takke den højtærede Landbrugsminister for denne Paragraf.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Efter de Udtalelser, som er fremsat af den højtærede Statsminister og den højtærede Landbrugsminister, vil jeg indskrænke mig til nogle ganske enkelte Bemærkninger; der er ingen Grund til at komme ind paa Gentagelser.

Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har taget paa Lovforslaget paa den Maade, som sket er, har stillet sig saa uvenligt og uforstaaende overfor et Spørgsmaal, som jeg synes i dette Lovforslag er løst saaledes, at det skulde være overordentlig let for hvert eneste Medlem i denne Sal at svare et blankt og fuldttonende Ja til at yde Lovforslaget Støtte. Men det er altsaa ikke Tilfældet. Og det har jo navnlig været saadan, at det er den første Del af Lovforslaget, som man har vendt sig imod.

Derfor forstaar jeg ogsaa godt, at de to ærede Ordførere siger til den højtærede Minister: Er det da virkelig din Mening, at Lovforslaget skal betragtes som en Helhed? Ja, det er klart, at Lovforslagets to Afsnit hænger sammen, at man ikke kan faa Lov til efter Behag at skære Halvdelen bort og saa efter først her at have railleret og halvvejs gjort sig lystig over, at Forslaget er fremkommet som et særligt Forslag, alligevel at gøre sig til gode med det. Det er klart, at Lovforslagets to Afsnit maa være en Helhed. Men naturligvis, det er paa den anden Side ogsaa klart, at Enkeltheder indenfor dette Lovforslags Afsnit kan som ved enhver